

Angelus, 8. 2. 2026.

Draga braćo i sestre, sretna vam nedjelja!

Nakon što je proglasio Blaženstva, Isus se obraća onima koji ih žive, govoreći da, zahvaljujući njima, zemlja više nije ista, a svijet više nije u tami: "Vi ste sol zemlje... Vi ste svjetlost svijeta" (Mt 5,13-14). Doista, prava radost daje okus životu i donosi svjetlo tamo gdje ga prije nije bilo. Ta radost izvire iz načina života koji se bira i želi: iz načina na koji živimo na ovoj zemlji i na koji jedni s drugima dijelimo svakodnevnicu. To je život koji sjaji u Isusu, novi okus Njegovih riječi i djela.

Susret s Isusom, u Njegovu siromaštvu duha, krotkosti i jednostavnosti srca, u Njegovoj gladi i žeđi za pravednošću, otvara put milosrđu i miru kao snagama preobrazbe i pomirenja. Oni koji se od toga udaljuju, postaju bljutavi i bez sjaja, poput soli koja je izgubila svoj okus.

Prorok Izaija pred nas stavlja konkretna djela koja pobjeđuju nepravdu: dijeliti kruh s gladnima, primiti u svoj dom siromahe i beskućnike, odjenuti onoga koga vidimo gola, ne zanemarujući svoje bližnje i one iz vlastite kuće (usp. Iz 58,7). I tada, kaže prorok, "tvoja će svjetlost sinuti kao zora i zdravlje će tvoje brzo procvasti" (r. 8). To je svjetlo koje se ne može sakriti, jer je snažno poput sunca koje svakoga jutro razgoni tamu; i to je rana koja je nekoć boljela, a sada biva izliječena.

Istina je: bolno je izgubiti okus i odreći se radosti. Ipak, moguće je nositi takvu ranu u srcu. Zato Isus upozorava svoje slušatelje da ne odustanu od radosti. Sol koja obljutavi više nije ni za što, nego se baca van i ljudi ju gaze (usp. Mt 5,13). Koliko je ljudi – možda i među nama – koji se osjećaju bezvrijednima ili slomljenima, kao da je njihovo svjetlo ugašeno. No, Isus naviješta Boga koji nikad ne odbacuje, Oca koji poznaje naše ime i čuva našu jedinstvenost. Svaka rana, pa i ona najdublja, može biti izliječena ako prihvatimo riječ Blaženstava i vratimo se putu Evanđelja.

Konkretna djela otvorenosti i pažnje prema drugima ponovno bude radost u srcu. No, upravo zbog svoje jednostavnosti, ta nas djela često stavljaju nasuprot logici svijeta. I sam je Isus bio kušan u pustinji da izabere druge putove: da se potvrdi, da se uzvisi i da zadobije moć. Ali On je odbacio sve ono što bi ga udaljilo od Njegova pravoga okusa, onoga koji svake nedjelje pronalazimo u Kruhu koji se lomi, u Životu koji se daruje i u tihoj, vjernoj ljubavi.

Braćo i sestre, hranimo se i prosvjetljujmo zajedništvom s Isusom. Bez hvalisanja, postat ćemo poput grada na gori: ne samo vidljivi nego i privlačni, otvoreni i gostoljubivi, grad Božji u kojemu svatko, u dubini svoga srca, želi živjeti i pronaći mir.

Upravimo sada svoj pogled i svoje molitve Mariji, Vratima nebeskim, da nam pomogne postati i ostati vjernim učenicima Njezina Sina.